

I maj 1999 udarbejdede den danske regering og den svenske regering rapporten »Øresund – en region bliver til«, hvor det bl.a. blev fremhævet, at én af begrænsningerne for mobilitet blandt studerende i regionen kunne være transportomkostningerne.

Med nærværende ændring af lov om befodringsrabat til studerende ændres loven, sådan at undervisningsministeren kan fastsætte regler for ydelse af rabat på transport til og fra udlandet.

Socialdemokratiet kan varmt støtte lovforslaget, der netop vil øge de reelle muligheder for mobilitet for de mange tusinde studerende i Øresundsregionen. Den enkelte studerende vil få langt bedre muligheder for at vælge studier eller dele af studier på den svenske side af Øresund. Ligeledes vil ændringen betyde rabat ved transport for studerende fra Sønderjylland til og fra eksempelvis Flensborg.

Karen Rønde (V):

Venstre er varm tilhænger af, at de videregående uddannelser indeholder en international dimension. Således er forskning, som al videregående uddannelse baserer sig på, pr. definition international. At studerende gennem deres studium også stifter bekendtskab med fagets tradition i andre lande, finder vi højner uddannelsens kvalitet og sætter den i et udbytterigt perspektiv.

Imidlertid mener Venstre ikke, at undervisningsministerens forslag til ændring af lov om befodringsrabat til studerende ved de videregående uddannelser vil fremme uddannelsernes internationalisering på den bedst mulige måde. Vi synes faktisk, at loven helt grundlæggende er en forkert måde at understøtte de studerendes mobilitet på. Ordningen giver således kun de studerende ret til befodringsrabat, uanset om befodrningen vedrører deres uddannelse, og så giver den kun rabat til kollektive transportmidler, og med lovforslaget meget begrænset til Nordtyskland.

I Venstre mener vi, at der var mere perspektiv i, at man gav de studerende ret til at trække deres transportudgifter fra på selvangivelsen på linje med andre lønmodtagere, men da vi i Venstre som sagt lægger stor vægt på den internationale dimension i uddannelsessystemet og gerne vil opmuntre de studerende til at overskride landegrænser, stemmer vi hverken for eller imod.

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, hr. Thorstein Theilgaard, ikke kan være her, skal jeg kort kommentere lovforslaget.

Da regeringen og Enhedslisten og SF i 1996 lavede forlig om transportrabat til studerende, der har langt til en videregående uddannelse, var der ikke få, men mange studerende, der blev glade.

Ganske vist er det i gennemsnit ikke mange hundrede kroner, den enkelte studerende får i transportrabat, men når man er studerende og skal leve af SU'en, gør mange bække små en stor å. Nogle hundrede kroner om måneden betyder meget for den enkelte studerende.

SF har svært ved at se, hvorfor potentielle studerende, der studerer f.eks. på den anden side af Øresund, skal snydes for denne lille bæk. SF kan derfor støtte lovforslaget.

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen er nu ankommet til salen.

Brian Mikkelsen (KF):

Undskyld forsinkelsen.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi til fulde, at man fra regeringens side forsøger at skabe de bedst mulige vilkår for integrationen i Øresundsregionen. Og skal de muligheder og det potentiale, som den faste forbindelse over Øresund vil medføre, udnyttes fuldt ud, er der klart et behov for en aktiv indsats fra såvel dansk som svensk side for at nedbryde eventuelle barrierer for integration. Således kan vi fra konservativ side også støtte intentionerne i det af undervisningsministeren fremsatte lovforslag.

Men vi har en anke imod forslaget, en traditionel borgerlig anke, og den er selvfølgelig, havde jeg nær sagt, af økonomisk art. For hvorfor skal alting koste penge? vi har verdens bedste su i danmark, og derfor må man også selv være med til at bidrage økonomisk til integrationen. Vi mener fra konservativ side, at det danske skattetryk er så rigelig højt, og derfor ønsker vi ikke at medvirke til, at de danske skatteborgere belastes yderligere.

Derfor vil vi under udvalgsarbejdet se nærmere på finansieringen af forslaget, eventuelt om den kan tages af SU-bevillingen, og først derefter vil vi tage stilling til, om vi ønsker at støtte forslaget, som vi ellers fuldt ud støtter intentionen bag.